

en Automobilist forser sig med. Det strider imod mine Begreber om Ejendomsretten, og jeg forstaaer ikke, at Justitsministeren og hele Udvalget har kunnet gaa med til denne Bestemmelse.

Det næste Ændringsforslag, jeg har stillet, er til § 29, og det gaar ud paa at stryge hele Paragraffen. Denne Paragraf siger nemlig, at vejfarende, kørende osv. i visse Tilfælde have Ret til at øve Selvtægt, i visse Tilfælde have Ret til at standse Automobileerne, og det synes jeg er aldeles unødvendigt. Lovforslaget forlanger, og Udvalget er gaaet med til, at ethvert Automobil skål have et Nummer, i Udvalget er man endda gaaet med til at fordoble Nummerets Størrelse fra 3 til 6 Tommer, og jeg synes da ikke, at det er nødvendigt for at faa fat paa det Automobil, man vil have fat i, at standse det ved at lægge noget for Køretøjet eller paa anden Maade, jeg synes, at man kan nøjes med at sikre sig Nummeret. Jeg har derfor foreslaaet, at hele denne Selvtægtsparagraf skal udgaa.

Endelig har jeg under Nr. 29 sammen med de ærede Medlemmer for Sorø (P. Christensen) og Nakskov (Reventlow) stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at denne Lov kun skal gælde i to Aar, saaledes, at naar de to Aar ere gaaede, udløber Loven, og saa eksisterer der ingen Lov, hvis man ikke er bleven enig om en ny. Flertallet i Udvalget har foreslaaet, at der skal fremsættes Forslag til Revision af Loven inden Udgangen af 1905, men det betyder ikke saa overordentlig meget, at der skal fremsættes Forslag for Rigsdagen i Aaret 1905. Der er ikke noget til Hinder for, at der kan fremsættes Forslag baade i 1905, 1906 og 1907 og fremdeles, naar dette Forslag ikke bliver gennemført som Lov, og at man derfor bliver ved at køre paa denne Lov, som man dog har tænkt kun skulde vare en kortere Tid. Jeg har derfor ment, at den heldigste Maade at ordne dette paa vilde være ved simpelt hen at lade Loven ophøre at være til, naar de to Aar ere gaaede, saa vil der foreligge en Nødvendighed for Lovgivningsmagten for at søge en ny Lov vedtagen, og jeg er aldeles overbevist om, at en saadan ny Lov vil blive betydelig mere til Gunst for Automobileerne end den Lov, som her bliver vedtagen.

Udvalget har saaledes, som det er udtalt og motiveret af den ærede Ordfører, foreslaaet, at al Natkørsel skal ophøre, at ingen maa have Lov at køre om Natten en halv Time efter Solnedgang til en halv Time

før Solopgang. Jeg synes, at det er en ret urimelig Bestemmelse. Det forekommer mig, at hvis man vedtager den, saa vil man ikke have stillet sig saa liberalt og velvilligt over for Automobileerne, som man var berettiget til at tro vilde ske, naar man dog erkender, at det er blevet et Nyttetøjet og vil blive det mere og mere, som Tiden gaar. Jeg synes ikke, at det er særlig velvilligt at forbyde al Natkørsel. Jeg er overbevist om, at hvis det bliver vedtaget, vil man derved i høj Grad hemme Brugen af Automobileer. Om Vinteren begynder Natten meget tidlig paa Eftermiddagen, og den varer til et godt Stykke op ad Dagen. (Afbrydelse.) Ja, jeg mener Dagen, saaledes som man regner den om Sommeren, det bliver i ethvert Tilfælde saaledes, at den største Del af Døgnet vil det være forbudt at køre med Automobil. Jeg har derfor ikke kunnet gaa med til at forbyde Natkørsel, og vil bede ærede Medlemmer at stemme mod denne Ændring.

Hele Udvalget er gaaet med til at tillade en Hastighed af 4 Mil i Timen, naar der ikke er kørende eller andre foran paa Vejen, og naar Terrainet er frit til Siderne. I Ændringsforslaget Nr. 13 staar der, at der maa kun køres med 4 Mils Hastighed, naar Vejbanen er fri og Terrainet fremefter og til Siderne er let overskueligt. Denne Ændring havde jeg ønsket at gaa med til, men saa har Udvalget tilføjet en Bestemmelse, om hvor hurtigt der maa køres, naar Terrainet ikke saaledes er frit, en Bestemmelse, som jeg ikke har kunnet gaa med til. Denne Bestemmelse har man føjet saaledes til i Ændringsforslaget under Nr. 13, at jeg ikke kunde stemme for den første Del af Ændringen uden ogsaa at stemme for den sidste Del, der gaar ud paa, at der, naar Vejbanen ikke er fri, kun maa køres med en Hastighed af 1 Mil i Timen. Jeg har derfor hertil stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa, at naar Vejbanen ikke er fri, maa den højeste Kørehastighed ikke overstige 2 Mil i Timen. Det er for Resten ogsaa ret mærkeligt, at i Forbudet mod Natkørsel er der en lille Ventil, idet der staar, at Justitsministeren kan for enkelte Egne og Strækninger hæve Forbudet mod Natkørsel efter Indstilling af vedkommende Amtsraad. Og saa staar der i Ændringsforslaget under Nr. 17, at Kørehastigheden for Natkørsel, jfr. § 16, maa ikke overstige 2 Mil i Timen, det vil altsaa sige, at medens man om Dagen ikke maa køre mere end 1 Mil i Timen, maa man paa